

fordi Regeringen har afgivet Erklæring i modsat Retning, saa maa den logiske Konsekvens være, at det ærede Medlem og hans Parti ikke stemmer for dette Lovforslag. Og den højtærede Statsminister har afgivet aldeles utvetydige Erklæringer her i Dag; han har anerkendt, at der ikke er truffet nogen som helst Aftale mellem Nationalbanken og Valutaudvalget om, at Valutakreditten ikke maa anvendes til Højnelse af Kronen; en saadan Aftale er ikke truffet. Om Kreditten vil blive anvendt til Højnelse af Kronen i paakommende Tilfælde, vil selvfølgelig afhænge af, hvordan Forholdene former sig, men det kunde jo meget vel paa Grund af den Usikkerhed, som fremkommer ved, at denne Ordning indtil videre skal være den gældende, tænkes; at vor Import fra Udlandet vil blive begrænset i større Omfang, end det ellers vilde være Tilfældet, og at der vil blive Køberstrejke, at Forretningslivet vil forholde sig afventende, saaledes at Kronen ad den Vej og ikke ad kunstig Vej, ved Spekulation fra Udlandet — man kan kalde en saadan Importindskrænkning en kunstig eller en naturlig Vej, det er en Smagssag —, vil blive højet, og sker det, er der ikke af noget af de tre Partier, men kun af det radikale Parti afgivet Erklæring om, at man saa vil modsætte sig Valutakreditens Anvendelse til at stabilisere Kronen paa det Niveau, som da er naaet, og derved hindre, at den gaar ned under det. Hvis det er Tilfældet, at Nationalbanken har paataget sig en saadan Forpligtelse, og et Flertal i Valutaudvalget vil øve Pres paa Nationalbanken i den Retning, saa vil det sige, at Nationalbanken, forudsat at en saadan Udvikling finder Sted, skulde købe Dollars for at forhindre, at Kronen steg, men det kan umuligt efter Regeringens og de andre Ordføreres Udsagn være disse Partiers Mening. Det radikale Parti staar utvivlsomt ganske ene med den Opfattelse, som det ærede Medlem Hr. Rode forfægtede. ... (Rode: Nej!) ... Jeg ved godt, at der er enkelte Medlemmer, men som Parti staar det ene (Rode: Nej!). Det moderate Venstres Ordfører har i hvert Fald endnu ikke her i Salen afgivet nogen Erklæring om, at det moderate Venstre i Valutaudvalget vil modsætte sig, at Valutakreditten direkte eller indirekte anvendes til Højnelse af Kronekursen (Rode: Jo!). Mig bekendt ikke. Hvis Ordføreren for det moderate Venstre har erklæret dette, er det undgaaet min Opmærksomhed. Og hvis han har erklæret det, kan jeg ikke sige andet end, at saa forekommer det mig, at det moderate Venstre indtager det mest muligt

ulogiske Standpunkt i denne Sag. For man kan ikke samtidig være Tilhænger af en Valutapolitik med Pari som Endemaal og hævde, at Valutakreditten under ingen Omstændigheder maa anvendes til at højne Kronekursen udover de 90 (Rode: Ikke i 1926!). Jo, i 1926 (Rode: Det er det moderate Venstre imod!). Jeg vil blot hævde, at det er et ulogisk Standpunkt paa den ene Side at anerkende, at Parikursen er Endemaal, og samtidig at sige, at hvis Nationalbanken ønsker at anvende Valutakreditten til Højnelse af Kronekursen, saa vil man i Valutaudvalget modsætte sig, at dette sker. Jeg vil gerne have, at det moderate Venstres Ordfører præciserer det moderate Venstres Standpunkt i dette Spørgsmaal klart og tydeligt. Saa vidt jeg ser, protesterer det ærede Medlem Hr. N. Neergaard imod det ærede Medlem Hr. Rodes Fortolkning. Jeg vil gerne anmode det moderate Venstres Ordfører om at udtale sit Partis Standpunkt, for det har jo stor Betydning baade for de Konservative og for Offentligheden klart at faa at vide, hvorledes det moderate Venstre ser paa dette Spørgsmaal, for at vi derigennem kan se, hvorledes virkelig det moderate Venstres Valutapolitik er, det har vi ikke endnu Klarhed over.

Jeg kan ikke se rettere end, at det ærede Medlem Hr. Rode har fuldkommen Ret i, at det er af den største Betydning, at Tilpasningen af Prisniveauet efter de nye Valutaforhold sker snarest muligt. Og dette er det mest bydende Krav, for at Erhvervs livet kan komme ind i sunde og normale Forhold, ja, det er et bydende Krav, for at man overhovedet kan drive økonomisk Politik her paa Rigsdagen; man kan ikke føre rationel Skattepolitik, man kan ikke føre rationel Erhvervs politik, før vor Valuta har faaet en fast, til Guldets knyttet, Værdi. Det forekommer mig imidlertid, at der i nogen Grad sker en Forveksling af Aarsag og Virkning, naar man hævder, at Kronen skal føres i Pari, men det skal gaa langsomt, og Valutakreditten maa under ingen Omstændighed anvendes til Kronens Højnelse, thi man kan ikke skride til en endelig Løsning af Valutaspørgsmaalet, før Prisniveauet er blevet tillempet efter de nye Valutaforhold. Thi Prisniveauet falder ikke i Leje, før Guldindløselighed er tilvejebragt; Prisdaldet kommer ikke virkelig, før Guldindløseligheden er indført enten ved en Værdi af 90 pCt., saaledes om det ærede Medlem Hr. Rode ønsker det, eller ved Pariværdien. Indtil da vedvarer Usikkerheden, indtil da vil Erhvervs livet forholde sig afventende, indtil da ved ingen, hvad han skal holde sig til